

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، إِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدَهُ تُجَاهَكَ...

ALLAH İLE BAĞIMIZ DAİM OLSUN

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s.), amcasının oğlu Abdullah'la birlikte yolculuğa çıkmıştı. Bir ara ona “Yavrum! Sana bazı tavsiyelerde bulunacağım. Bunları sakın aklından çıkarma!” buyurdu. Ardından bu genç sahabîye Rabbi ile arasındaki bağı asla koparmaması gerektiğine dair şu nasihatte bulundu: “Allah’ın hakkını koru ki, O da seni korusun. Allah’ın hakkını koru ki, O’nu her daim yanında bulasın. Bir şey isteyeceğin zaman Allah’tan iste. Yardım dileyceğin zaman Allah’tan dile. Bil ki, bütün varlıklar sana yardım etmek üzere bir araya gelseler, Allah’ın dilediğinden başka yardımda bulunamazlar. Sana bir zarar vermek üzere elbirliği etseler, Allah’ın takdir ettiğinden başka bir zarar da veremezler.”¹

Aziz Müminler!

Hepimiz insanız. Hayat meşgalesinde kimi zaman komşumuzu, eşimizi-dostumuzu unutuyoruz. Kimi zaman akrabalarımızı, kardeşlerimizi, yetimleri, muhtaçları unutuyoruz. Kimi zaman kendimizi, çevremizi, sorumluluklarımızı unutuyoruz. Ancak bütün bunların ötesinde bir insan için en kötü olanı, yaratılış gaye ve hikmetini unutmasıdır. Asıl hüsrân, kişinin Rabbini unutarak yaşamasıdır. Allah’la olan misakını, kulluk ahdini hiçe saymasıdır. Dünyanın fani olduğu gerçeğini unutarak hesabı, mizanı, ahireti göz ardı etmesidir. İşte Rabbimiz, kendisini unutanlardan olmamamız için bizleri şöyle uyarmıştır:

“Allah’ı unutan, bu yüzden Allah’ın da kendilerini unuttuğu kimseler gibi olmayın.”
“İşte onlar gerçekten yoldan çıkmış kimselerdir.”²

Aziz Kardeşlerim!

Namazımız, kurbanımız, haccımız, zekâtımız, orucumuz, hâsılı bütün ibadetlerimiz, her daim Rabbimizi hatırlayalım diye emredildi. Yeter ki bizler, ibadetlerimizin bizi Rabbimize yakınlaştırdığını, O’nun katında bizi değerli kıldığını aklımızdan çıkarmayalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

İbadetlerimizi, iyiliklerimizi ve yardımlarımızı sadece mübarek aylar, geceler ve bayramlarla kısıtlamayıp, senenin tamamına da yaymayı unutmayalım. Nitekim Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyuruyor: “Amellerin Allah Teâlâ’ya en sevimli olanı, az da olsa devamlı yapılındır.”³

Kardeşlerim!

Geliniz! Şu bayramın son gününde ve sonrasında Rabbimize, ailemize ve çevremize karşı sorumluluklarımızı unutup ihmal etmeyelim. Bize düşenin, Allah’ın rızasına uygun yaşamak olduğunu unutmayalım. Varlık gayemizin, o büyük güne hazırlanmak olduğunu hatırimızdan çıkarmayalım. Rabbimizin nimetlerine karşı şükran ifademiz olan ibadetlerimizi aksatmayalım. O’nun her an bizi gördüğü, her davranışımızı bildiği, her sözümüzü duyduğu bilinciyle yaşayalım. Ebedi huzurun, Allah rızası doğrultusunda geçirilen bir ömre bağlı olduğunu unutmayalım.

Kardeşlerim!

Hutbemi, Rabbimizin Kuran’ı Kerim’de bizlere öğrettiği şu dualarla bitiriyorum:

“Rabbimiz! Unutur ve hata edersek bizi sorumlu tutma!”⁴

“Rabbimiz! Bizi doğru yola erıştirdikten sonra kalplerimizi saptırma, bize tarafından bir rahmet bağışla. Hiç kuşku yok ki, lütfu bol olan yalnız sensin.”⁵

“Rabbimiz! Günahlarımızı affet, kötülüklerimizi ört, ruhumuzu iyilerle beraber al! Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığıyla bize vaad ettiklerini ver; kıyamet gününde bizi rezil etme! Sen asla sözünden caymazsın.”⁶

¹Tirmizî, Sıfatü'l-kıyâme, 59.

²Haşr, 59/19.

³Müslim, Müsâfirîn, 218.

⁴Bakara, 2/286.

⁵Âl-i İmrân, 3/8.

⁶Âl-i İmrân, 3/193-194.